

1410 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

*Aan**de Tweede Kamer der Staten-Generaal*

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van Wet (en bijlagen) tot goedkeuring van toetreding tot het Verdrag betreffende de organisatie van de dienst voor de werkgelegenheid. (*San Francisco*, 1948.)

De toelichtende memorie, die het Wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 20 September 1949.

JULIANA.

1410 2

ONTWERP VAN WET

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is voor het Rijk in Europa toe te treden tot het Verdrag betreffende de organisatie van de dienst voor de werkgelegenheid, aangenomen in de één en dertigste, van 17 Juni tot 10 Juli 1948 te San Francisco gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie, welke toetreding ingevolge artikel 60, lid 3, der Grondwet alleen kan geschieden krachtens de wet;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Enig Artikel

Goedgekeurd wordt voor het Rijk in Europa toe te treden tot het Verdrag betreffende de organisatie van de dienst voor de werkgelegenheid, aangenomen in de één en dertigste, van 17 Juni tot 10 Juli 1948 te San Francisco gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie, van welk Verdrag de Franse en de Engelse tekst, benevens een Nederlandse vertaling bij deze wet zijn gevoegd.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Sociale Zaken,

De Minister van Buitenlandse Zaken,

INTERNATIONAL LABOUR CONFERENCE

Convention (No. 88) concerning the Organisation of the Employment Service

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at San Francisco by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Thirty-first Session on 17 June 1948, and

Having decided upon the adoption of certain proposals concerning the organisation of the employment service, which is included in the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this ninth day of July of the year one thousand nine hundred and forty-eight the following Convention, which may be cited as the Employment Service Convention, 1948:

Article 1

1. Each Member of the International Labour Organisation for which this Convention is in force shall maintain or ensure the maintenance of a free public employment service.

2. The essential duty of the employment service shall be to ensure, in co-operation where necessary with other public and private bodies concerned, the best possible organisation of the employment market as an integral part of the national programme for the achievement and maintenance of full employment and the development and use of productive resources.

Article 2

The employment service shall consist of a national system of employment offices under the direction of a national authority.

Article 3

1. The system shall comprise a network of local and, where appropriate, regional offices, sufficient in number to serve each geographical area of the country and conveniently located for employers and workers.

2. The organisation of the network shall—

(a) be reviewed—

(i) whenever significant changes occur in the distribution of economic activity and of the working population, and

(ii) whenever the competent authority considers a review desirable to assess the experience gained during a period of experimental operation; and

(b) be revised whenever such review shows revision to be necessary.

Article 4

1. Suitable arrangements shall be made through advisory committees for the co-operation of representatives of employers and workers in the organisation and operation of the employment service and in the development of employment service policy.

2. These arrangements shall provide for one or more national advisory committees and where necessary for regional and local committees.

CONFÉRENCE INTERNATIONALE DU TRAVAIL

Convention (No. 88) concernant l'Organisation du Service de l'Emploi

La Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail,

Convoquée à San-Francisco par le Conseil d'administration du Bureau international du Travail, et s'y étant réunie le 17 juin 1948, en sa trente et unième session,

Après avoir décidé d'adopter diverses propositions relatives à l'organisation du service de l'emploi, question qui est comprise dans le quatrième point à l'ordre du jour de la session,

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale,

adopte, ce neuvième jour de juillet mil neuf cent quarante-huit, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur le service de l'emploi, 1948:

Article 1

1. Chaque Membre de l'Organisation internationale du Travail pour lequel la présente convention est en vigueur doit entretenir ou veiller à ce que soit entretenu un service public et gratuit de l'emploi.

2. La tâche essentielle du service de l'emploi doit être de réaliser, en coopération, s'il y a lieu, avec d'autres organismes publics et privés intéressés, la meilleure organisation possible du marché de l'emploi comme partie intégrante du programme national tendant à assurer et à maintenir le plein emploi ainsi qu'à développer et à utiliser les ressources productives.

Article 2

Le service de l'emploi doit être constitué par un système national de bureaux de l'emploi placé sous le contrôle d'une autorité nationale.

Article 3

1. Le système doit comprendre un réseau de bureaux locaux et, s'il y a lieu, de bureaux régionaux, en nombre suffisant pour desservir chacune des régions géographiques du pays, et commodément situés pour les employeurs et les travailleurs.

2. L'organisation du réseau:

a) doit faire l'objet d'un examen général:

i) lorsque des changements importants se sont produits dans la répartition de l'activité économique et de la population active;

ii) lorsque l'autorité compétente considère qu'un examen général est souhaitable pour apprécier l'expérience acquise au cours d'une période d'essai;

b) doit être révisée lorsqu'un tel examen aura fait apparaître la nécessité d'une révision.

Article 4

1. Des arrangements appropriés doivent être pris par la voie de commissions consultatives, en vue d'assurer la coopération de représentants des employeurs et des travailleurs à l'organisation et au fonctionnement du service de l'emploi, ainsi qu'au développement de la politique du service de l'emploi.

2. Ces arrangements doivent prévoir l'institution d'une ou de plusieurs commissions nationales consultatives et, s'il y a lieu, de commissions régionales et locales.

3. The representatives of employers and workers on these committees shall be appointed in equal numbers after consultation with representative organisations of employers and workers, where such organisations exist.

Article 5

The general policy of the employment service in regard to referral of workers to available employment shall be developed after consultation of representatives of employers and workers through the advisory committees provided for in Article 4.

Article 6

The employment service shall be so organised as to ensure effective recruitment and placement, and for this purpose shall—

(a) assist workers to find suitable employment and assist employers to find suitable workers, and more particularly shall, in accordance with rules framed on a national basis—

(i) register applicants for employment, take note of their occupational qualifications, experience and desires, interview them for employment, evaluate if necessary their physical and vocational capacity, and assist them where appropriate to obtain vocational guidance or vocational training or retraining,

(ii) obtain from employers precise information on vacancies notified by them to the service and the requirements to be met by the workers whom they are seeking,

(iii) refer to available employment applicants with suitable skills and physical capacity,

(iv) refer applicants and vacancies from one employment office to another, in cases in which the applicants cannot be suitably placed or the vacancies suitably filled by the original office or in which other circumstances warrant such action;

(b) take appropriate measures to—

(i) facilitate occupational mobility with a view to adjusting the supply of labour to employment opportunities in the various occupations,

(ii) facilitate geographical mobility with a view to assisting the movement of workers to areas with suitable employment opportunities,

(iii) facilitate temporary transfers of workers from one area to another as a means of meeting temporary local maladjustments in the supply of or the demand for workers,

(iv) facilitate any movement of workers from one country to another which may have been approved by the governments concerned;

(c) collect and analyse, in co-operation where appropriate with other authorities and with management and trade unions, the fullest available information on the situation of the employment market and its probable evolution, both in the country as a whole and in the different industries, occupations and areas, and make such information available systematically and promptly to the public authorities, the employers' and workers' organisations concerned, and the general public;

(d) co-operate in the administration of unemployment insurance and assistance and of other measures for the relief of the unemployed; and

(e) assist, as necessary, other public and private bodies in social and economic planning calculated to ensure a favourable employment situation.

Article 7

Measures shall be taken—

(a) to facilitate within the various employment offices specialisation by occupations and by industries, such as agriculture and any other branch of activity in which such specialisation may be useful; and

(b) to meet adequately the needs of particular categories of applicants for employment, such as disabled persons.

3. Les représentants des employeurs et des travailleurs dans ces commissions doivent être désignés en nombre égal, après consultation des organisations représentatives d'employeurs et de travailleurs, là où de telles organisations existent.

Article 5

La politique générale du service de l'emploi, lorsqu'il s'agit de diriger les travailleurs vers les emplois disponibles, doit être arrêtée après consultation de représentants des employeurs et des travailleurs par l'intermédiaire des commissions consultatives prévues à l'article 4.

Article 6

Le service de l'emploi doit être organisé de manière à assurer l'efficacité du recrutement et du placement des travailleurs; à cette fin, il doit:

a) aider les travailleurs à trouver un emploi convenable et les employeurs à recruter des travailleurs qui conviennent aux besoins des entreprises; plus particulièrement, il doit, conformément aux règles formulées sur le plan national:

i) enregistrer les demandeurs d'emploi, prendre note de leurs qualifications professionnelles, de leur expérience et de leurs goûts, les interroger aux fins de leur emploi, contrôler, si besoin est, leurs aptitudes physiques et professionnelles, et les aider à obtenir, lorsqu'il y a lieu, une orientation, une formation ou une réadaptation professionnelles;

ii) obtenir des employeurs des informations précises sur les emplois vacants notifiés par eux au service, et sur les conditions que doivent remplir les travailleurs qu'ils recherchent pour occuper ces emplois;

iii) diriger vers les emplois vacants les candidats possédant les aptitudes professionnelles et physiques requises;

iv) organiser la compensation des offres et des demandes d'emploi d'un bureau à un autre, lorsque le bureau consulté en premier lieu n'est pas en mesure de placer convenablement les candidats ou de pourvoir convenablement aux emplois vacants, ou lorsque d'autres circonstances le justifient;

b) prendre des mesures appropriées pour:

i) faciliter la mobilité professionnelle en vue d'ajuster l'offre de main-d'œuvre aux possibilités d'emploi dans les diverses professions;

ii) faciliter la mobilité géographique en vue d'aider au déplacement de travailleurs vers les régions offrant des possibilités d'emploi convenables;

iii) faciliter les transferts temporaires de travailleurs d'une région à une autre, en vue de pallier un déséquilibre local et momentané entre l'offre et la demande de main-d'œuvre;

iv) faciliter d'un pays à un autre tels déplacements de travailleurs qui auraient été agréés par les gouvernements intéressés;

c) recueillir et analyser, en collaboration, s'il y a lieu, avec d'autres autorités ainsi qu'avec les employeurs et les syndicats, toutes les informations dont on dispose sur la situation du marché de l'emploi et son évolution probable, à la fois dans l'ensemble du pays et dans les différentes industries, professions ou régions, et mettre systématiquement et rapidement ces informations à la disposition des autorités publiques, des organisations d'employeurs et de travailleurs intéressées ainsi que du public;

d) collaborer à l'administration de l'assurance-chômage et de l'assistance-chômage et à l'application d'autres mesures destinées à venir en aide aux chômeurs;

e) aider, autant qu'il est nécessaire, d'autres organismes publics ou privés dans l'élaboration de plans sociaux et économiques de nature à influencer favorablement la situation de l'emploi.

Article 7

Des mesures doivent être prises pour:

a) faciliter, au sein des différents bureaux de l'emploi, la spécialisation par professions et par industries, telles que l'agriculture ou toutes autres branches d'activité où cette spécialisation peut être utile;

b) répondre de façon satisfaisante aux besoins de catégories particulières de demandeurs d'emploi, tels que les invalides.

Article 8

Special arrangements for juveniles shall be initiated and developed within the framework of the employment and vocational guidance services.

Article 9

1. The staff of the employment service shall be composed of public officials whose status and conditions of service are such that they are independent of changes of government and of improper external influences and, subject to the needs of the service, are assured of stability of employment.

2. Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, the staff of the employment service shall be recruited with sole regard to their qualifications for the performance of their duties.

3. The means of ascertaining such qualifications shall be determined by the competent authority.

4. The staff of the employment service shall be adequately trained for the performance of their duties.

Article 10

The employment service and other public authorities where appropriate shall, in cooperation with employers' and workers' organisations and other interested bodies, take all possible measures to encourage full use of employment service facilities by employers and workers on a voluntary basis.

Article 11

The competent authorities shall take the necessary measures to secure effective cooperation between the public employment service and private employment agencies not conducted with a view to profit.

Article 12

1. In the case of a Member the territory of which includes large areas where, by reason of the sparseness of the population or the stage of development of the area, the competent authority considers it impracticable to enforce the provisions of this Convention, the authority may exempt such areas from the application of this Convention either generally or with such exceptions in respect of particular undertakings or occupations as it thinks fit.

2. Each Member shall indicate in its first annual report upon the application of this Convention submitted under Article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any areas in respect of which it proposes to have recourse to the provisions of the present Article and shall give the reasons for which it proposes to have recourse thereto; no Member shall, after the date of its first annual report, have recourse to the provisions of the present Article except in respect of areas so indicated.

3. Each Member having recourse to the provisions of the present Article shall indicate in subsequent annual reports any areas in respect of which it renounces the right to have recourse to the provisions of the present Article.

Article 13

1. In respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation as amended by the Constitution of the International Labour Organisation Instrument of Amendment, 1946, other than the territories referred to in paragraphs 4 and 5 of the said Article as so amended, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall communicate to the Director-General of the International Labour Office as soon as possible after ratification a declaration stating—

(a) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied without modification;

(b) the territories in respect of which it undertakes that the provisions of the Convention shall be applied subject to modifications, together with details of the said modifications;

(c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

(d) the territories in respect of which it reserves its decision.

Article 8

Des mesures spéciales visant les adolescents doivent être prises et développées dans le cadre des services de l'emploi et de l'orientation professionnelle.

Article 9

1. Le personnel du service de l'emploi doit être composé d'agents publics bénéficiant d'un statut et de conditions de service qui les rendent indépendants de tout changement de gouvernement et de toute influence extérieure indue, et qui, sous réserve des besoins du service, leur assurent la stabilité dans leur emploi.

2. Sous réserve des conditions auxquelles la législation nationale soumettrait le recrutement des membres des services publics, les agents du service de l'emploi doivent être recrutés uniquement sur la base de l'aptitude du candidat à remplir les tâches qu'il aura à assumer.

3. Les moyens de vérifier ces aptitudes doivent être déterminés par l'autorité compétente.

4. Les agents du service de l'emploi doivent recevoir une formation appropriée pour l'exercice de leurs fonctions.

Article 10

Toutes mesures possibles doivent être prises par le service de l'emploi, et, s'il y a lieu, par d'autres autorités publiques, en collaboration avec les organisations d'employeurs et de travailleurs et avec d'autres organismes intéressés, pour encourager la pleine utilisation du service de l'emploi par les employeurs et les travailleurs sur une base volontaire.

Article 11

Les autorités compétentes doivent prendre toutes mesures nécessaires pour assurer une coopération efficace entre le service public de l'emploi et les bureaux de placement privés à fins non lucratives.

Article 12

1. Lorsque le territoire d'un Membre comprend de vastes régions où, en raison du caractère clairsemé de la population ou en raison de l'état de leur développement, l'autorité compétente estime impraticable d'appliquer les dispositions de la présente convention, elle peut exempter lesdites régions de l'application de la convention, soit d'une manière générale, soit avec les exceptions qu'elle juge appropriées à l'égard de certains établissements ou de certains travaux.

2. Tout Membre doit indiquer, dans son premier rapport annuel à soumettre sur l'application de la présente convention en vertu de l'article 22 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, toute région pour laquelle il se propose d'avoir recours aux dispositions du présent article, et doit donner les raisons pour lesquelles il se propose d'avoir recours à ces dispositions. Par la suite, aucun Membre ne pourra recourir aux dispositions du présent article, sauf en ce qui concerne les régions qu'il aura ainsi indiquées.

3. Tout Membre recourant aux dispositions du présent article doit indiquer, dans ses rapports annuels ultérieurs, les régions pour lesquelles il renonce au droit de recourir auxdites dispositions.

Article 13

1. En ce qui concerne les territoires mentionnés par l'article 35 de la Constitution de l'Organisation internationale du Travail telle qu'elle a été amendée par l'Instrument d'amendement à la Constitution de l'Organisation internationale du Travail, 1946, à l'exclusion des territoires visés par les paragraphes 4 et 5 dudit article ainsi amendé, tout Membre de l'Organisation qui ratifie la présente convention doit communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail, dans le plus bref délai possible après sa ratification, une déclaration faisant connaître:

a) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées sans modification;

b) les territoires pour lesquels il s'engage à ce que les dispositions de la convention soient appliquées avec des modifications, et en quoi consistent lesdites modifications;

c) les territoires auxquels la convention est inapplicable et, dans ces cas, les raisons pour lesquelles elle est inapplicable;

d) les territoires pour lesquels il réserve sa décision.

2. The undertakings referred to in subparagraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may at any time by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

4. Any Member may, at any time at which the Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 17, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of such territories as it may specify.

Article 14

1. Where the subject matter of this Convention is within the self-governing powers of any non-metropolitan territory, the Member responsible for the international relations of that territory may, in agreement with the government of the territory, communicate to the Director-General of the International Labour Office a declaration accepting on behalf of the territory the obligations of this Convention.

2. A declaration accepting the obligations of this Convention may be communicated to the Director-General of the International Labour Office —

(a) by two or more Members of the Organisation in respect of any territory which is under their joint authority; or

(b) by any international authority responsible for the administration of any territory, in virtue of the Charter of the United Nations or otherwise, in respect of any such territory.

3. Declarations communicated to the Director-General of the International Labour Office in accordance with the preceding paragraphs of this Article shall indicate whether the provisions of the Convention will be applied in the territory concerned without modification or subject to modifications; when the declaration indicates that the provisions of the Convention will be applied subject to modifications, it shall give details of the said modifications.

4. The Member, Members or international authority concerned may at any time by a subsequent declaration renounce in whole or in part the right to have recourse to any modification indicated in any former declaration.

5. The Member, Members or international authority concerned may, at any time at which this Convention is subject to denunciation in accordance with the provisions of Article 17, communicate to the Director-General a declaration modifying in any other respect the terms of any former declaration and stating the present position in respect of the application of the Convention.

Article 15

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 16

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 17

1. A Member which had ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Les engagements mentionnés aux alinéas a) et b) du premier paragraphe du présent article seront réputés parties intégrantes de la ratification et porteront des effets identiques.

3. Tout Membre pourra renoncer par une nouvelle déclaration à tout ou partie des réserves contenues dans sa déclaration antérieure en vertu des alinéas b), c) et d) du paragraphe 1 du présent article.

4. Tout Membre pourra, pendant les périodes au cours desquelles la présente convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 17, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation dans des territoires déterminés.

Article 14

1. Lorsque les questions traitées par la présente convention entrent dans le cadre de la compétence propre des autorités d'un territoire non métropolitain, le Membre responsable des relations internationales de ce territoire, en accord avec le gouvernement dudit territoire, pourra communiquer au Directeur général du Bureau international du Travail une déclaration d'acceptation, au nom de ce territoire, des obligations de la présente convention.

2. Une déclaration d'acceptation des obligations de la présente convention peut être communiquée au Directeur général du Bureau international du Travail:

a) par deux ou plusieurs Membres de l'Organisation pour un territoire placé sous leur autorité conjointe;

b) par toute autorité internationale responsable de l'administration d'un territoire en vertu des dispositions de la Charte des Nations Unies ou de toute autre disposition en vigueur, à l'égard de ce territoire.

3. Les déclarations communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail, conformément aux dispositions des paragraphes précédents du présent article, doivent indiquer si les dispositions de la convention seront appliquées dans le territoire avec ou sans modification; lorsque la déclaration indique que les dispositions de la convention s'appliquent sous réserve de modifications, elle doit spécifier en quoi consistent lesdites modifications.

4. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront renoncer entièrement ou partiellement par une déclaration ultérieure au droit d'invoquer une modification indiquée dans une déclaration antérieure.

5. Le Membre ou les Membres ou l'autorité internationale intéressés pourront, pendant les périodes au cours desquelles la convention peut être dénoncée conformément aux dispositions de l'article 17, communiquer au Directeur général une nouvelle déclaration modifiant à tout autre égard les termes de toute déclaration antérieure et faisant connaître la situation en ce qui concerne l'application de cette convention.

Article 15

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 16

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque Membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 17

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistré.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 18

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications, declarations and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 19

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications, declarations and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 20

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 21

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides,

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 22

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans de délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 18

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications, déclarations et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 19

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications, de toutes déclarations et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 20

A l'expiration de chaque période de dix années à compter de l'entrée en vigueur de la présente convention, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail devra présenter à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et décidera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision totale ou partielle.

Article 21

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement:

a) la ratification par un Membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 17 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 22

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.

Verdrag (No. 88) betreffende de Organisatie van de Dienst voor de Werkgelegenheid

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie, door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau te San-Francisco bijeengeroepen en aldaar bijeengekomen op 17 Juni 1948 in haar een en dertigste zitting en besloten hebbende verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de organisatie van de dienst voor de werkgelegenheid, welk onderwerp begrepen is in het vierde punt van de agenda der zitting, en besloten hebbende, dat die voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal verdrag, neemt heden de negende Juli 1948 het volgende verdrag aan, dat genoemd zal worden „verdrag betreffende de dienst voor de werkgelegenheid 1948”.

Artikel 1

1. Elk Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie, ten aanzien van wie dit verdrag van kracht is, moet een openbare kosteloze dienst in stand houden of er voor zorgen, dat zodanige dienst in stand gehouden wordt.

2. Het is een essentiële taak van de dienst voor de werkgelegenheid om, in samenwerking, waar nodig, met andere openbare en bijzondere daarvoor in aanmerking komende lichamen, de best mogelijke organisatie van de arbeidsmarkt te verwezenlijken als een integrerend deel van het nationale welvaartsprogramma, dat de strekking heeft om „werk aan iedereen” te verzekeren en zulks te handhaven, alsmede om de productieve hulpbronnen te ontwikkelen en te gebruiken.

Artikel 2

De dienst voor de werkgelegenheid moet bestaan uit een nationaal systeem van arbeidsbureaux onder toezicht van een nationale autoriteit.

Artikel 3

1. Het systeem moet een netwerk van plaatselijke bureaux en, zo nodig van regionale bureaux omvatten, voldoende in aantal om elke aardrijkskundige streek van het land te bedienen, en gunstig gelegen voor de werkgevers en de arbeiders.

2. De organisatie van dat netwerk moet:

a. nader onderzocht worden:

1e. wanneer er belangrijke veranderingen plaats vinden in de verdeling van de economische werkzaamheid en van de arbeidende bevolking en

2e. wanneer de bevoegde autoriteit een herziening wenselijk acht om de ervaring gedurende een periode, waarin de werkzaamheden als proef geschieden, verkregen, te beoordelen;

b. herzien worden wanneer het hiervoren bedoeld onderzoek aantoonde, dat herziening noodzakelijk is.

Artikel 4

1. Passende regelingen moeten door middel van adviserende commissies genomen worden voor de samenwerking van vertegenwoordigers van werkgevers en arbeiders bij de organisatie en het werk van de dienst voor de werkgelegenheid alsmede de ontwikkeling van het beleid van die dienst.

2. Die regelingen moeten een voorziening inhouden voor het instellen van een of meer nationale adviescommissies en, waar nodig, voor regionale en plaatselijke commissies.

3. De vertegenwoordigers van werkgevers en arbeiders in die commissies, moeten in een gelijk aantal aangewezen worden, na over-

leg met de vertegenwoordigende organisaties van werkgevers en arbeiders, daar waar die bestaan.

Artikel 5

De algemene politiek van de dienst voor de werkgelegenheid ten opzichte van het verwijzen van arbeiders naar beschikbare arbeid, moet na raadpleging van de vertegenwoordigers van de werkgevers en van de arbeiders door middel van de adviserende commissies, bedoeld in artikel 4, vastgesteld worden.

Artikel 6

De dienst voor de werkgelegenheid moet zodanig ingericht worden, dat een doeltreffende aanwerving en plaatsing van de arbeiders verzekerd is; te dien einde moet hij:

a. de arbeiders behulpzaam zijn bij het vinden van passend werk en de werkgevers om geschikte arbeiders te vinden, en meer in het bijzonder moet die dienst in overeenstemming met op nationale grondslag vastgestelde regels:

1e. de werkzoekenden inschrijven, aantekening houden van hun beroepsbekwaamheden, ervaring en wensen, hen ondervragen met betrekking tot hun tewerkstelling, indien nodig hun lichamelijke en beroepsgeschiktheid controleren en wanneer daartoe aanleiding is, hen behulpzaam zijn bij de beroepskeuzevoorlichting, bij beroepsopleiding of herscholing;

2e. van de werkgevers nauwkeurige inlichtingen verkrijgen omtrent vacante betrekkingen, waarvan door hen aan de dienst kennis gegeven is en omtrent de voorwaarden, waaraan de werknemers, die zij zoeken, moeten voldoen;

3e. de aanvragers, die de vereiste bekwaamheden en lichamenlijke geschiktheid bezitten, naar vacante betrekkingen verwijzen;

4e. aanvragen, die bij een bureau van de dienst inkomen naar een ander bureau verwijzen alsmede van de open plaatsen aan een ander bureau mededeling doen, wanneer het in de eerste plaats geraadpleegde bureau niet in staat is de aanvragers behoorlijk te plaatsen of de vacante betrekkingen niet behoorlijk kan doen vervullen of wanneer andere omstandigheden verwijzing nodig maken;

b. geschikte maatregelen nemen om:

1e. de beroepsmobiliteit te vergemakkelijken teneinde het aanbod van arbeidskrachten aan te passen aan de arbeidsmogelijkheden in de verschillende beroepen;

2e. de geografische mobiliteit te vergemakkelijken, teneinde bij de verplaatsing van arbeiders naar streken, die passende arbeidsmogelijkheden bieden, behulpzaam te zijn;

3e. het tijdelijk verplaatsen van werknemers van de ene streek naar de andere te vergemakkelijken, teneinde aan een plaatselijke en tijdelijke evenwichtsstoring tussen vraag en aanbod van arbeidskrachten tegemoet te komen;

4e. de verplaatsing van arbeiders van het ene land naar een ander land te vergemakkelijken, wanneer die door de betrokken Regeringen overeengekomen is.

c. in samenwerking, waar nodig, met andere autoriteiten en met de werkgevers en de vakverenigingen, alle gegevens, waarover men beschikt over de toestand en het waarschijnlijk verloop van de arbeidsmarkt, zowel in het gehele land als voor de verschillende industrieën, beroepen en streken, verzamelen en analyseren en die gegevens systematisch en snel ter beschikking stellen van de openbare autoriteiten, de betrokken werkgevers- en arbeidersorganisaties alsmede van het publiek;

d. medewerken aan de administratie van de werkloosheidsverzekering en werklozensteun en aan de toepassing van andere maatregelen getroffen ter ondersteuning van de werklozen;

e. voor zoveel noodzakelijk, andere openbare en bijzondere organen behulpzaam zijn bij het ontwerpen van zodanige sociale en economische plannen, die er op gericht zijn, de toestand van de werkgelegenheid gunstig te beïnvloeden.

Artikel 7

Maatregelen moeten genomen worden:

a. om binnen de verschillende bureaux, de specialisatie naar beroep en bedrijf, zoals landbouw of andere takken van werkzaamheid, waar die specialisatie nuttig kan zijn, te vergemakkelijken;

b. om op bevredigende wijze te voldoen aan de behoeften van bijzondere groepen van werkzoekenden, zoals invaliden.

Artikel 8

1. Binnen het kader van de diensten voor de werkgelegenheid en voor de beroepskeuzevoorlichting moeten bijzondere maatregelen voor jeugdige personen genomen en ontwikkeld worden.

Artikel 9

1. Het personeel van de dienst voor de werkgelegenheid moet bestaan uit openbare ambtenaren, die een zodanige rechtspositie en dienstvoorwaarden hebben, dat zij onafhankelijk zijn van elke verandering in de Regering en van elke ongepaste invloed van buiten en zij, met behoud van de belangen van de dienst, verzekerd zijn van hun blijvend dienstverband.

2. Behoudens de voorwaarden voor het aanstellen van leden van de openbare diensten door de nationale wetgeving vast te stellen, moeten de ambtenaren van de dienst voor de werkgelegenheid uitsluitend aangesteld worden op grond van de geschiktheid van de candidaat voor de vervulling van de op zich te nemen taak.

3. De middelen om die geschiktheid te onderzoeken moeten door de bevoegde autoriteit vastgesteld worden.

4. De ambtenaren van de dienst voor de werkgelegenheid moeten een voor de uitoefening van hun functies geschikte opleiding ontvangen.

Artikel 10

Door de dienst voor de werkgelegenheid en zo daartoe aanleiding is, door andere autoriteiten moeten, in samenwerking met de werkgevers- en arbeidersorganisaties en met andere belanghebbende organismen, alle mogelijke maatregelen genomen worden om het volle gebruik van de dienst voor de werkgelegenheid door de werkgevers en arbeiders, op basis van vrijwilligheid, aan te moedigen.

Artikel 11

De bevoegde autoriteiten moeten alle nodige maatregelen nemen om een doeltreffende samenwerking tussen de openbare dienst voor de werkgelegenheid en de bijzondere bureaux voor arbeidsbemiddeling, welke niet beoogen winst te maken, te verzekeren.

Artikel 12

1. Wanneer het gebied van een Lid uitgestrekte streken bevat, waar tengevolge van het dun bevolkt zijn of tengevolge van de staat van hun ontwikkeling, de bevoegde autoriteit het ondoenlijk acht de bepalingen van het onderhavige verdrag toe te passen, kan zij bedoelde streken van de toepassing van het verdrag uitzonderen hetzij geheel, hetzij met de uitzonderingen, welke zij voor bepaalde inrichtingen of bepaalde werkzaamheden geschikt acht.

2. Elk Lid moet in zijn eerste jaarverslag over de toepassing van dit verdrag, in te dienen overeenkomstig het bepaalde in artikel 22 van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie, de streek aanduiden, waarvoor het zich voorstelt een beroep te doen op de bepalingen van dit artikel en moet de redenen opgeven, waarom het zich voorstelt op die bepalingen een beroep te doen. Daarna zal geen Lid een beroep kunnen doen op de bepalingen van dit artikel, behoudens voor zoveel betreft de streken, welke het Lid aldus zal hebben aangeduid.

3. Elk Lid dat een beroep heeft gedaan op de bepalingen van dit artikel, moet in zijn volgende jaarverslagen de streken aangeven, ten aanzien van welke het afstand doet van het recht om op bedoelde bepalingen een beroep te doen.

Artikel 13

1. Voor zoveel betreft de gebieden, genoemd in artikel 35 van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie, zoals dit is gewijzigd bij de akte van wijziging van het Statuut der Internationale Arbeidsorganisatie 1946, behoudens de gebieden bedoeld in de leden 4 en 5 van dat aldus gewijzigde artikel, moet elk Lid van de Organisatie, dat dit verdrag bekrachtigt, zo spoedig mogelijk na zijn bekrachtiging aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een verklaring doen toekomen, waarin het mededeelt:

a. de gebieden, ten aanzien waarvan het zich verbindt, dat de bepalingen van het verdrag zonder wijziging worden toegepast;

b. de gebieden, ten aanzien waarvan het zich verbindt, dat de bepalingen van het verdrag met wijzigingen worden toegepast en waarin die wijzigingen bestaan;

c. de gebieden, waarop het verdrag niet toegepast kan worden en in die gevallen, de redenen, waarom het verdrag niet toegepast kan worden;

d. de gebieden, ten aanzien waarvan het zich zijn beslissing voorbehoudt.

2. De verplichtingen, bedoeld onder a en b van het eerste lid van dit artikel, zullen geacht worden een integrerend deel van de bekrachtiging uit te maken en zullen dezelfde gevolgen hebben.

3. Elk Lid zal bij een nadere verklaring afstand kunnen doen van alle of een deel der voorbehouden neergelegd in zijn oorspronkelijke verklaring ingevolge het bepaalde onder b, c en d van het eerste lid van dit artikel.

4. Elk lid zal op enig tijdstip, waarop dit verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 kan worden opgezegd, aan de Directeur-Generaal een nadere verklaring kunnen doen toekomen, waarbij in enig ander opzicht de inhoud van een vroegere verklaring gewijzigd wordt en de toestand ten aanzien van bepaalde aangegeven gebieden uiteengezet wordt.

Artikel 14

1. Wanneer de in dit verdrag behandelde aangelegenheden vallen binnen de eigen bevoegdheden van de autoriteiten van een buiten het moederland gelegen gebied, zal het Lid, dat verantwoordelijk is voor de buitenlandse betrekkingen van dat gebied, in overeenstemming met de Regering van dat gebied, de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een verklaring kunnen doen toekomen, waarbij het, namens dat gebied, de verplichtingen in het verdrag neergelegd, aanvaardt.

2. Een verklaring, waarbij de verplichtingen neergelegd in dit verdrag worden aanvaard, kan aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau worden medegedeeld:

a. door twee of meer Leden van de Organisatie voor een gebied, dat onder hun gemeenschappelijk gezag geplaatst is;

b. door elke internationale autoriteit, die voor het beheer van een gebied verantwoordelijk is krachtens de bepalingen van het Handvest der Verenigde Naties of anderszins, met betrekking tot dat gebied.

3. De verklaringen aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau, overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande leden van dit artikel medegedeeld, moeten vermelden of de bepalingen van het verdrag in het betreffende gebied met of zonder wijzigingen toegepast zullen worden; wanneer de verklaringen inhoudt, dat de bepalingen van het verdrag onder voorbehoud van wijzigingen zullen worden toegepast, moet zij vermelden, waarin die wijzigingen bestaan.

4. Het betreffende Lid of de betreffende Leden, of de betreffende internationale autoriteit, zullen bij een latere verklaring geheel of gedeeltelijk afstand kunnen doen van het recht zich te beroepen op een wijziging in een vroegere verklaring medegedeeld.

5. Het betreffende Lid of de betreffende Leden of de betreffende internationale autoriteit, zullen op enig tijdstip, waarop dit verdrag overeenkomstig het bepaalde in artikel 17 opgezegd kan worden, aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau een nieuwe verklaring kunnen doen toekomen, waarbij in enig opzicht de inhoud van een vroegere verklaring gewijzigd wordt en de toestand ten aanzien van de toepassing van dit verdrag medegedeeld wordt.

Artikel 15

De officiële bekrachtigingen van dit verdrag zullen worden medegedeeld aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden ingeschreven.

Artikel 16

1. Dit verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden der Internationale Arbeidsorganisatie, die hun bekrachtigingen door de Directeur-Generaal hebben doen inschrijven.

2. Het zal van kracht worden twaalf maanden nadat de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zullen zijn ingeschreven.

3. Vervolgens zal dit verdrag voor ieder der Leden in werking treden twaalf maanden na de datum, waarop zijn bekrachtiging zal zijn ingeschreven.

Artikel 17

1. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd, kan het opzeggen na verloop van een termijn van tien jaren na de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, zulks bij een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze in te schrijven. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij is ingeschreven.

2. Ieder Lid, dat dit verdrag heeft bekrachtigd en binnen een jaar na verloop van de termijn van tien jaren bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden zijn en zal daarna dit verdrag kunnen opzeggen na verloop van elke termijn van tien jaren, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 18

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden der Internationale Arbeidsorganisatie kennis geven van de inschrijving van alle bekrachtigingen, verklaringen en opzeggingen, welke hem door de Leden der Organisatie zullen zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden der Organisatie van de inschrijving van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum, waarop dit verdrag van kracht zal worden.

Artikel 19

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling doen, ter registratie overeenkomstig het bepaalde in artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen, verklaringen en opzeggingen, welke hij overeenkomstig de voorgaande artikelen heeft geregistreerd.

Artikel 20

Telkens na verloop van een termijn van tien jaren, te rekenen van de datum, waarop dit verdrag van kracht is geworden, moet de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie verslag uitbrengen over de toepassing van dit verdrag en beslissen of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening van dit verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 21

1. Indien de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke wijziging van het onderhavige verdrag, zal, tenzij het nieuwe verdrag anders bepaalt:

a. de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige verdrag medebrengen, niettegenstaande het bepaalde in artikel 17, onder voorbehoud evenwel, dat het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden;

b. van de datum, waarop het nieuwe verdrag, houdende herziening, van kracht is geworden, het onderhavige verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Het onderhavige verdrag zal echter van kracht blijven naar vorm en inhoud voor de Leden, die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 22

De Engelse en de Franse tekst van dit verdrag zijn gelijkelijk authentiek.